

Henvisning

Eget navn og stednavn er gjort anonyme, men står i det originale dokument.

Helbredelsesberetning

A. S., uden angivelse af sted, udateret

Den 13. oktober 19.. styrtede min søn med cyklen på grund af et svimmelhedsanfald, og fik en hjernerystelse. Min chef bad telefonisk hr. Gröning om en fjernhelbredelse, og drengen var i løbet af forholdsmæssig kort tid fuldkommen rask igen, uden nogen som helst følger.

Hr. Gröning var på besøg her i begyndelsen af december, hvor jeg i forretningen, i min arbejdstid, havde den ære at blive præsenteret for hr. Gröning som far til den dengang forulykkede dreng, der telefonisk nogle uger tidligere var blevet bedt om fjernhelbredelse for. Hr. Gröning spurgte mig, hvordan det fik med drengen. Om der var nogen som helst følger tilbage. Jeg fortalte, at han var fuldkommen rask, og at der ikke var blevet den ringeste skavank tilbage.

Derpå sagde hr. Gröning: "Men drengen er noget handicappet på højre ben!" Jeg måtte tænke mig lidt om, og sagde så: "Ikke det jeg ved af, hr. Gröning!" "Jo, jo", sagde hr. Gröning, "det er ikke slemt, men på højre ben er han handicappet!" Jeg må ærligt tilstå, at jeg tænkte, det var forkert gættet! Jeg tilstår også ærligt, at jeg trods alt det forudgående, følte min medfødte skepsis overfor alle u håndgribelige ting bekræftet.

Da jeg kom hjem om aftenen, fortalte jeg min kone det foranstående. Hun var helt fortumlet og tilstod: "Ja, jeg har endnu ikke fortalt dig, at knægten for tre eller fire dage siden faldt på sin knæskal og fik en stensplint eller et stykke træ stødt ind i den, og i dag ved middagstid kom han og havde allerede igen slået hul på knæet! Begge gange på højre ben. Han kan ikke rigtig gå på benet, og klager hele tiden over, at det gør ondt!" Vi var begge fuldkommen målløse.

Denne hændelse tvang mig, og tvinger mig stadig, trods al tilbageholdelse og skepsis, til EFTERTANKE. Da jeg ikke selv vidste noget, kan det i dette tilfælde ikke bero på hypnose. Hr. Gröning siger, at han ser alt dette. På grund af mine personlige oplevelser, vover jeg ikke mere at benægte dette. Jeg er i dag af den faste overbevisning, at hr. Gröning ikke skal betragtes som en sædvanlig kvaksalver, men som en mand med usædvanlige evner, ja, måske med hemmelighedsfulde kræfter, som må tages alvorlig. Har denne mand måske gennem Skaberens særlige nåde hele udstrålingsteknikken direkte naturligt i sin krop uden tekniske hjælpemidler, ligesom trækfuglenes for os mennesker endnu uforståelige orienteringssans?

Man skulle ubetinget give hr. Gröning lejlighed til at hjælpe den i dag fysisk og sjæleligt så uhyre lidende menneskehed, hvor han blot kan. Hvis han blot kan hjælpe en eneste af de mange, for lægerne uhelbredelige mennesker, hvem kan da med sin samvittighed forsvare at nægte ham dette overfor de syge? Tilmed, da der ikke bliver skrevet nogen regning for det ...

Jeg bekræfter på tro og love det rigtige i den foranstående skildring. Jeg er bekendt med følgerne af en falsk afgivet ed.

(sign) A. S.

Kilde:

Josette Gröning (Hrsg.): Der geistig-seelische Heiler (Denkendorf bei Plochingen/Neckar 1960) nr. 6 s. 91-92